

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets formål

A. Lovforslaget er med undtagelse af en række tekniske ændringer, der allerede er gennemført i foråret 2002, en genfremsættelse af lovforslag L 20, folketingsåret 2001-02, 1. samling. Lovforslaget ligger i forlængelse af den nuværende og den tidligere regerings dialog med pensionsbranchen om, hvorledes pensionsinstitutterne bedst kan være med til at fremme kapitaltilførslen til de mindre, innovative virksomheder. Det foreslås således at forbedre mulighederne for, at pensionsbranchen kan få forvaltet sine investeringer i små og mellemstore virksomheder via særlige investeringsforeninger med få medlemmer. Det sker ved at skabe mulighed for, at investeringsforeninger med ned til et medlem også anerkendes som en forening i skattemæssige sammenhænge, når medlemmerne tilhører pensionsbranchen eller i øvrigt er et selskab.

Forslaget er således en udmøntning af et tilsagn om at give pensionsbranchen bedre muligheder - herunder skattemæssigt - for at forvalte dens investeringer i små og mellemstore virksomheder i særlige innovationsforeninger og gennem såkaldte fåmandsforeninger. Tilsagnet findes i indledningen til de almindelige bemærkninger til L 71 (Folketinget 2000-2001), forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, kursgevinstloven og selskabsskatteloven. L 71 blev vedtaget 15. december 2000 af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten (lov nr. 1294 af 20. december 2000).

Den skattemæssige anerkendelse skal efter forslaget både gælde bevisudstedende udloddende investeringsforeninger med få medlemmer og kontoførende investeringsforeninger med få medlemmer.

I dag findes både investeringsforeninger og specialforeninger med meget få medlemmer, der opfylder investeringsforeningslovgivningens betingelser for at blive opfattet som en forening, men som på grund af det lille antal medlemmer ikke opfylder skatterettens betingelser for at være en forening og blive beskattet

som en sådan. Lovforslaget betyder, at denne forskel mellem de civilretlige regler og de skatteretlige regler formindskes, hvilket bidrager til at skabe større klarhed.

Der foreslås desuden en række opstramninger af de regler, der gælder for investeringsforeningerne, for at forhindre en utilsigtet anvendelse, som lettere ville kunne opstå i foreninger med få medlemmer.

B. For så vidt angår kontoførende investeringsforeninger foreslås en nyaffattelse af loven om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger. Dette sker for at tydeliggøre regelsættet, herunder især hvordan beskatningen er af kapitalgevinster, og hvordan den sker i forbindelse med indtræden af nye medlemmer og udbetaling af midler fra foreningen. Der kan henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag herom, der er en genfremsættelse af L 21, folketingsåret 2001-02, 1. samling.

Baggrund for forslaget

Pensionselskaber, der indtræder som aktionærer i mindre, innovative virksomheder, vil ofte have behov for at følge tæt med i disses udvikling. Det kan derfor være hensigtsmæssigt for pensionselskaberne at foretage investeringer i små og mellemstore virksomheder via investeringsforeninger. Herved undgås at belaste de administrative og ledelsesmæssige ressourcer i pensionselskaberne selv. I stedet overgår opgaven til investeringsforeninger, der kan oparbejde en særlig ekspertise på området. Antallet af pensionsinstitutter er begrænset, og der vil naturligt være et ønske om at begrænse antallet af medlemmer i den enkelte investeringsforening. Pensionselskabernes ønske om at investere igennem investeringsforeninger vil derfor medføre et behov for oprettelse af en række investeringsforeninger med ganske få medlemmer.

Efter gældende skattemæssig praksis kan investeringsforeninger med ganske få medlemmer ikke anses for selvstændige skattesubjekter. Dette indebærer, at medlemmer i sådanne investeringsforeninger beskattes, som om investeringsforeningen ikke er der. Det betyder, at de beskattes direkte af foreningens ind-